

faa denne Gang kommer til at stemme mod Loven, er det af den samme Grund. Jeg veed vel, at dette kaldes den første Behandling, og at Principerne her især skulle udtømmes og debatteres, men jeg vil ikke desto mindre her afholde mig fra at gaae ind paa dette Spørgsmaal, og det gjorde den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) ogsaa; han fandt det overflødig, fordi det havde vundet en stor Majoritet, og jeg veed, at det vil være fuldstændig unyttigt, om jeg vilde forsøge at vække nogen Tvivl om den af Forsamlingen tagne Beslutnings Rigtighed, uagtet jeg ikke har kunnet overtøve mig derom. Det forekommer mig, at man dog mere eller mindre, selv de, der ere de meest veltalende Forsvarere for denne Sag, føler, at der dog er Noget, som ikke staaer saa aldeles klart, at det kan høvedes som et Princip, som man kalder det, thi der er 2 væsentlige Forskjelligheder, som finde Sted, navnlig med Hensyn til Lønningen af den Staud, til hvilken jeg hører. Det er nemlig for det Første kun en temmelig ringe Dvotadeel, man her paa denne Raade fordrifter sig til at omskrive til Byg, og for det Andet fordrifter man sig heller ikke til at gjøre det med en aldeles fri Scala for Byggets Stigen eller Falden, men man limiterer den med 4 Rd. Jeg forstaaer meget vel den Betyggelse, man derved vil give Embedsmændene, for at deres Gager ikke kunne gaae lavere, men netop dette forekommer mig at være en skjult Indrømmelse af, at det ikke er den rigtigste Afgjørelse, man har truffet ved at lade Gagen udredes i Naturalier. Den ærede Rigsdagsmand vil vel svare mig — ja, han kan ikke faae Ordet mere, og han vil altsaa ikke sige det idag, men han har allerede sagt det — at Præsterne idetmindste kjende Bygprincipet og ere godt fornøiede dermed. Det være mig, der hører til denne Stand, tilladt at sige: Vi kjende det, idetmindste kjender jeg det overmaade godt, men jeg maa ligesaa aabent sige, at jeg langtfra er fornøiet dermed (En Stemme: Ikke det?). Den ærede Rigsdagsmand tager formodentlig Hensyn til de sidste Aar, og det finder jeg meget naturligt, thi det er ikke min Mening at ville nægte, at jeg isjor og iaar har været

meget fornøiet dermed, og naar man derfor troer strax at kunne afvise det, ved alene at holde det nærværende Dieblit for Die, saa er dette en let Seir, man søger at vinde. Men jeg har modtaget det i 25 Aar, da Præsterne ikke vare $\frac{1}{4}$ af hvad de nu ere, jeg har modtaget det i saa springende Forhold, at det aldeles ikke har staaet i noget rigtigt tilsvarende Forhold til de Udgifter, der have paa-hvilet mig. Jeg har i et lille Raad følt alle de Tryk, der følger af at have sine Indtægter ubestemte, medens Udgifterne ere visse, og jeg glæder mig derfor ikke over Bygprincipet. Om man ikke her i dette Dieblit vil fæste den fulde Lid til mine Ord, saa er der en anden Maade, hvorpaa jeg har søgt at godtgjøre, at det, jeg her har udtalt, er min Overbeviisning.

Jeg har nemlig i en af de første Stænderforsamlinger i Viborg indgivet et Forslag om, at Præsterne maatte blive stillede paa fast Gage, og jeg er altsaa ikke af de Præster, der finde dette Bygprincip saa overmaade uønskeligt. Jeg troer altsaa, at jeg, der har lidt Erfaring deri, kan tale om, at andre Embedsmænd, naar de vinde en længere Tids Erfaring, maastee heller ikke ville være saa særdeles vel tilfredse og saa vel stillede derved, uagtet vi have hørt Tale om 6 Rd. 4 Mk., og, som en æret Taler her forstikker, endog i dette Aar ville faae 6 Rd., hvilket gode Tilfagn det dog var muligt ikke vil gaae i Dpshydelse. At paaberaabe sig, at det skulde have vakt en saa særdeles Glæde hos Embedsmændene, at en Deel af Gagerne er betalt efter en Capitels-taxt af 6 Rd. 4 Mk., gaaer vist heller ikke an, thi den 1ste April d. A., fra hvilket Tidspunkt denne Betalingsmaade jo indtraadte, vare de stedfindende Livsforhold visseelig ikke dalende, og det Bederlag, de fik for Bygget, ikke saameget højere, at det skulde begrunde en ualmindelig Glæde.

S. C. Møller: Hvor hjært det end ellers er mig at kunne slutte mig til den sidste ærede Taler, maa jeg dog meget protestere mod hans Udtalelser; jeg tiltræder aldeles, hvad en tidligere æret Taler (S. A. Hansen) har sagt, at Geistligheden befinder sig vel ved